

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716205915
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716205915.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: X. A., nar. XX.X.XXXX, bytom O., M. hájkom XXXX/XX, právne zastúpený. W.. Ján Pekár, advokát, Potočná 191/39, Skalica, proti žalovanej Q. I., nar. XX.X.XXXX, bytom M., S. XXX/XX, právne zastúpená Mgr. Miroslav Huljak, advokát, so sídlom Letná 1075/18, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie istiny 5.950,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č.k. 12C/158/2016-118 zo dňa 2. júla 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Mení uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žalovaná voči žalobcovi má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením rozhodol tak, že:

„I. Konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“

2. Rozhodnutie o trovách konania právne posúdil ustanovením § 256 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.6.2016 domáhal, aby zaviazal žalovanú zaplatiť mu 5.950,- eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej v rokoch 2010 a 2011 požičiaval peniaze peňažnou poukážkou a prevodom z účtu. Celkom jej takto bola požičaná suma 5.950,- eur. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 15C 18/2017, právoplatným dňa 25.8.2015 bola stanovená splatnosť pôžičky vo výške 5.950,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Podaniami zo dňa 28.9.2017 a 9.10.2017 žalobca požiadal o prerušenie konania s odôvodnením, že na základe žaloby žalovanej Okresný súd Poprad v konaní 10C/219/2016 odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 15C 18/2014. Ďalej poukázal na to, že súd prejednáva žalobu žalovanej o obnovu konania 15 C v konaní 10C/219/2016 a prejedanie tejto veci má súvislosť s podanou žalobou. Uznesením zo dňa 10.10.2017 súd konanie prerušil. Podaním zo dňa 1.7.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu pred začatím pojednávania zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal rozhodnúť o náhrade trov medzi stranami tak, že žalovanej nárok na náhradu trov neprizná. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd za preukázané, že zo strany došlo k účinnému späťvzatiu žaloby, preto konanie zastavil.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že späťvzatím žaloby žalobca procesne zaviniť zastavenie konania, preto súd priznal náhradu trov protistrane.

5. Proti výroku o trovách konania podal žalobca včas odvolanie. Žiadal, aby súd zmenil rozhodnutie súdu I. inštancie tak, že žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že dôvodom na podanie späťvzatia bolo pochybenie Okresného súdu Poprad, v súvisiacom konaní pod sp. zn. 15C/18/2014. V uvedenom konaní súd rozhodol vo veci samej tak, že určil splatnosť pôžičky, ktorú poskytol žalovanej, v dĺžke 3 dní. Až v nadväznosti na toto rozhodnutie mohol podať na súd návrh na zaplatenie požičanej sumy. Okresný súd Poprad v konaní sp. zn. 15C/18/2014 nezisťoval miesto trvalého pobytu žalovanej a ustanovil žalovanej opatrovníka. Až následne súd zistil, že žalovaná mala od 21.10.2013 evidovaný trvalý pobyt na adrese Banická 804/22, Poprad. Dôvodil, že návrh na zaplatenie sumy zaevidovaný pod sp. zn. 12C/158/2016 bol podaný až v nadväznosti na rozhodnutie v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/18/2014. Vzhľadom na to, že bola v predmetnej veci povolená obnova konania, zobral návrh späť. K zastaveniu konania nedošlo z dôvodu procesného zavinenia žalobcom, ale z dôvodu procesného pochybenia a nesprávneho postupu súdu I. inštancie. Má za to, že v konaní je dôvod na aplikáciu ust. § 257 C.s.p. a je dôvodné odchylenie sa od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady od zodpovednosti za zavinenie. Poukázal na svoju sociálnu situáciu. V súčasnosti poberá dôchodok vo výške 452,- eur, pričom výdavky spojené s pobytom v Domove pre seniorov v Skalici sú vo výške 300,30,- eur. Na základe rozhodnutia mesta Skalica č. 81/2017 zo dňa 30.08.2017 je odkázaný na poskytovanie sociálnej služby a z dôvodu zdravotného postihnutia má stanovený IV. stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej osoby. Okrem starobného dôchodku nemá iný príjem.

6. K odvolaniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná. Nesúhlasí s odpustením trov konania, žiada, aby žalovaný tieto v plnej výške uhradil, a aby súd jeho odvolanie v celom rozsahu zamietol. Má za to, že žalovaný v celom spore o zaplatenie sumy 5 950,- euro vystupuje špekulatívne, pretože už v pôvodnej žalobe vedenej pod sp. zn. 7C/15/2014, podal návrh na prerušenie konania, k čomu následne so súhlasom žalovanej aj došlo, ďalej potom nasledovalo jeho späťvzatie návrhu a zastavenie konania. Už v tomto konaní žiadal, aby súd rozhodol tak, aby nebol povinný platiť trovy konania. Žalobkyňa v dobrej viere, že sa tým súdne konanie voči nej končí a už sa ďalej nebude konať s týmto súhlasila, pričom musela zaplatiť poplatok za odpor v konaní vo výške 357,- eur a tiež trovy svojho advokáta, ktorý vo veci konal, čím jej vznikli pomerne veľké náklady, ktoré ale mal zaplatiť žalovaný. Žalovaný si cestou exekúcie vymáhal trovy konania.

7. K vyjadreniu žalovanej podal vyjadrenie žalobca. Nesúhlasí s tým, že by v tomto konaní vystupoval špekulatívne. Jednoznačne trvá na tom, že v minulosti poskytol pôžičku žalovanej, vo výške 5 950,- eur a vrátenie tejto sumy bude opätovne od žalovanej požadovať. V tomto konaní navrhol prerušenie konania z procesných dôvodov a nutnosti dodržať postup pri vymáhaní svojej pohľadávky voči žalovanej. Poukázal na tú skutočnosť, že nemal možnosť zistiť zmenu bydliska žalovanej. Preto žaloby podával s uvedením predchádzajúceho bydliska žalovanej. Žiadnym spôsobom nezaviniť to, že súd prvej inštancie po zistení, že žalovaná neprevzala zásielku súdu nezisťoval skutočné bydlisko žalovanej a tejto ustanovil opatrovníka. To, že došlo k zmene bydliska žalovanej, žalobca zistil až po podaniach žalovanej, ktorými žiadala rozhodnúť o odklade exekučného konania a podala návrh na obnovu konania. Všetky tieto skutočnosti, t.j. zmena bydliska žalovanej a skutočnosť, že žalobca o zmene bydliska žalovanej nemohol vedieť, spôsobili to, že podával voči nej žalobu s uvedením nesprávneho miesta bydliska. Nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že nemorálne formou exekúcie vymáhal od nej príslušnú sumu vrátane trov konania. V danom prípade išlo o trovy právneho zástupcu žalobcu, ktoré vzhľadom na svoje finančné pomery, nemôže platiť za poskytované právne služby. Ďalej uviedol, že sa cíti veľmi poškodený konaním žalovanej, pretože táto celú situáciu zneužila. Vedela o tom, že je dôchodca, avšak pod rôznymi vymyslenými zámienkami priebežne od neho žiadala príslušné finančné čiastky, ktoré jej v dobrej viere poskytoval. Konaním žalovanej bol priebežne uvádzaný do omylu, vždy sa sťažovala na svoju zlú finančnú situáciu. Očakával však od nej, že v budúcnosti bude mať snahu túto situáciu riešiť a finančné prostriedky mu postupne začne vracat. Z jeho pohľadu sa však žalovaná zachovala voči nemu absolútne nemorálne a po tom, čo ju vyzval na vrátenie pôžičky už prestala s ním akýmkoľvek spôsobom komunikovať. Žiada, aby odvolací súd zmenil výrok o trovách konania a nepriznal žalovanej náhradu trov konania.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie

mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

9. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa odseku 2, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

10. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Použitie ustanovenia § 257 C.s.p. znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a od zásady zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal inak právo na náhradu trov konania. Aplikácia ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie práva na náhradu trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná.

11. Ustanovenie § 257 C.s.p. neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie ustanovenia § 257 C.s.p. neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo, že majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

12. Toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahraďiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009)

13. Z obsahu spisu vyplýva, že ušlo pozornosti súdu I. inštancie, že žalobca v priebehu konania tvrdil a svoje tvrdenia aj preukázal, v tom smere, že na daný prípad je dôvodné uplatniť postup podľa ust. § 257 C.s.p.

14. Z preukázaných tvrdení žalobcu je zrejmé, že je dôchodcom, s výškou dôchodku v čase podania odvolania 452,- eur, pričom jeho najpodstatnejším mesačným výdavkom je platba Domovu dôchodcov a domovu-penziónu pre dôchodcov v sume 300,30,- eur.

15. Treba prisvedčiť žalobcovi, že rozdiel medzi jeho príjmom a výdavkom za jeho pobyt v tomto zariadení je tak malý, že odôvodňuje záver o závažnej majetkovej a sociálnej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa.

16. Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd zastáva názor, že primeraným vo vzťahu k aplikácii ust. § 257 C.s.p. je priznať náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Preto odvolací súd v súlade s ust. § 388 C.s.p. zmenil uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 a 2 v spojení s § 262 odsek 1 a § 255 odsek 1 C.s.p. V konaní boli strany sporu úspešné každý 50 %, preto súd trovy odvolacieho konania stranám nepriznal.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).